

Din cauza Sf. sêrbători de mâne, diarulă nu va apăre până Vineri sêra.

Braşov, 28 Augustă v.

Intr'ună momentă, când ne pregăteamă de a întemina cum se cuvine necualificabila procedere a aceloră două, trei persone, cară împreună cu organulă de care dispună, se rêsvrêtiră în potri va principiului solidaritătii nôtstre naţionale si declară rêsboiu votului comitetului, ne veni ca ună trăsnetă din senină o enunţiaţiune sêu lămuri a d-lui V. Babeşu publicatã în formă de epistolă de „Telegrafulă Română“, care deşi suntemă convisi, că a fostă făcută cu cea mai bună intenţiune, e de natură a turna numai oleiu pe focă si a da celoră ce combată comitetul si apêră spiritulă de nedisciplină privilegiu de a zăpaci publiculă nostru indulgentă cu nouă bănuieli si învinuiră personale.

Lăsămă dêr pentru ađi la o parte discussiunea asupra acelu casă de rêsvrêrire si ne întorcemă atenţiunea asupra scrisorii, ce a adresat' o d-lă Babeşu redactorului „Telegrafului Română“. Eată-o:

Sibiu, 6 Septemvre 1891.

Stimate d-le redactoră dela „Telegrafulă Română“!

Imă ceră o scurtă lămuriere pentru publică. Êtă-o:

Nic-când prin tâtă viĕta mea n'am avută scopulă si n'am pricepută interesulă, d'a sparge si înstrăina ceea ce Dumnezeu bunulă una a vrută sê fiă. Din contră, pururea m'am nisuită, d'a atrage si consolida si unifica spiritele si forţele poporului română în scopulă de a le lumina si moralisa, pentru ca pe acêstă cale sê-i deşteptă consciinţa de demnitatea sa si sê-i ridică valôrea în concertulă popôreloră.

D-ta la diferite ocaşuni mi-ai arêtată, că ai mână liberă în conducerea foii destinate prin „marele Andreu“ de organă ală archidiecesei si metropoliei,

si că, deşi nu eşti angajeată partidului naţională în tâtă forma cu fôia, totuş pururea gata ai fostă si rămână: a conclucra din tôte puterile în ceea ce privesce şcoala, cultura, deşteptarea si ridicarea poporului română. Si este acêsta chiar chiãmarea bisericei nôtstre naţionale.

In acêstă direcţiune prelatiă nôtstri, cară de asemenea nu s'au angajeată în totală solidaritătii si programului nostru naţională, ne deteră prin atitudinea loră în casa magnaţilor cu ocaşiunea desbateriloră asupra legii pentru maghiarizarea copilaşiloră nôtstri celă mai mângăitoră esemplu si cea mai strălucită probă.

Prin acêsta, ei pe acêstă terenă ală luptei nôtstre se făcură mândria nôtstră naţională, êr organele publicistice ale ierarchiiloră nôtstre atraseră atenţiunea generală asupra sa si potă dice, fără de a mē teme că mi-se va dovedi contrarulă, că „Telegrafulă Română“, ca si „Unirea“ din Blăşiu, ni-au dovedită, că: în ceea ce privesce acêstă parte a luptei nôtstre naţionale, care parte este temeulă celorlalte, intru nimicd n'a rămasă îndêrêtulă nostru, ba în efectă dôră chiar ne-au întrecută.

Facă acêstă recunoştină din adênculă sufletului meu, pe basa aceleiaş logice si aceluiaş dreptă si obligamêntă morală, pe care am combătută si condamnată pururea pe acei ômeni si acele organe, cară, pe când pe de o parte cu gură de focă luptă în contra inimicului din afară, ceea ce le face onôre, totă atunci pe de altă parte cu limbă de şêrpe lucră intru a dêrîma iubirea si încrederea si solidaritatea internă a luptătoriloră!

Comitetulă nostru naţională a dispusă, ca conclusele sale destinate publicitătii sê se comunice foiloră naţionale. D-ta, după usulă de până acumă, n'ai primită acele concluse în modă officiosă spre publicare, eu însă în consideraţiunile arêtate, 'fi-amă dată o copiă fidelă la dispoziţiune, precum totă din asemeenea cosideraţiuni, deşi nu în calitatea

mea de preşedinte ală comitetului, ci conformă destinaţiunii d-lui autoră, ită comunică acumă aci o copiă a unei părţi destinate spre publicare, din epistola celui mai ilustră ală nostru bărbatū naţională cãtră comitetulă nostru.

Intr'ună ovêntă: primescă si recunoscută serviciile pentru cauza cea mare si sfântă a poporului română — din oricare parte mi-se oferă ele în faptă si în bună credinţă.

Cu tâtă stima
V. Babeş.

Amă đisă, că ne-au surprinsă declaraţiunile de mai susă, ce le face d-lă Babeşu la adresa d-lui Redactoră ală „Telegrafului Română“; ne-au surprinsă, pentru că nu putemă înţelege, ce lipsă a fostă de ele si pentrucă acêsta evoluţiune „lămuritoră“ a d-lui Babeşu are tendinţa de a da de minciuna străbunulă proverbă care dice, că *superflua non nocent*.

Ce împrejurare a dată nascere scrisorii d-lui Babeşu?

Noi credemă, că a voită sê lămurêscă, cum s'a putută întempla, ca d-sa sê recurgă si la ospitalitatea „Telegrafului Română“, care numai înainte cu şese ñile scrisese, că stă „în afară de castrele comitetului naţională“...

Pentru scopulă acesta, era, credemă, prea de ajunsă decă d-lă Babeşu se mărăinea a declara, că împărtăşirile ce i-le-a făcută „Telegrafului Română“ nu i-le-a făcută directă si în modă officiosă si că „primescă serviciile pentru cauza cea mare si sfântă oră din care parte i-se oferă în faptă si în bună credinţă“.

Ce lipsă a fostă însă ca d-sa sê facă cu acêstă ocaşune drumulă lungă dela Sibiu la Pesta până în camera magnaţilor, si îndêrêtă, vrêndă a precisa atitudinea prelatiloră nôtstri, „cară nu s'au angariată în totală solidaritătii si programului nostru naţională“, precum si atitudinea foi-

loră bisericesc-politice dela Sibiu si Blăşiu?

Respectămă păreri individuale ale d-lui Babeşu, dêr sê ne permită a'lă întreba, că ôre este compatibilă cu poziţiunea sa ca preşedinte ală comitetului partidului naţională, ca sê-si espună aceste păreri într'ună timpă, la ună locă si într'ună modă atâtă de neoportună?

Nu s'a gândită d-lă Babeşu, că aruncândă aşa ocaşională câteva păreri de ale d-sale pe hârţiă, fără a le desfăşura si lămuri din tôte punctele de vedere, potă provoca în publiculă nostru indoieli, dândă astfel numai nutremêntă acelu curentă nenorocită, care nu se nutresce decătă din bănueli, insinuară si învinuiră personale?

Cugetatu-sa d-lă Babeşu la aceea, că admitândă pentru prelatiă nôtstri o poziţiune, care si „angajează numai în parte solidaritătii si programului nostru naţională“, deschide porţta secesiuniloră si eclecticismului politică la noi, si mână apa pe mōra aceloră, cară astăđi se încercă a se rêsvrêti în potri va votului de dêunăđi ală comitetului?

Si apoi este ôre aşa de sigură d-lă Babeşu, că toţi prelatiă nôtstri îi vor mulţami, când si prezentă ca pe unii, cară nu suntă intru tôte solidară cu poporulă loră credincios si cu postulatele si aspiraţiunile lui naţionale?

Noi până acuma n'amă sciută nimicd de-o taberă deosebită politică a prelatiloră nôtstri. Amă vêđută cu părere de rêu si cu adêncă întristare pe unii mergêndă câte odată în direcţiă opusă, pe alţii ascundêndu-se în singurătatea palateloră loră episcopesci si făcêndu-si la tôte urechia tōcă, dêr clezulă nostru românescă scimă că până în đia de ađi aderă cu trupă

FOILETONUL „GAZ. TRANS.“

(8)

PILLONE.

Novelă, de G. Bergsøe. tradusă de Ucu Paolo.

„Intr'o după prânđu întreprinsemă o călătorie călare mai lungă prin valea piniloră, care se afla în apropiere de Massa. Propusei conducătorului meu, se luămă de aici drumulă cãtră casă printre stânci, si deşi elă sta la indoială din cauza nesiguranţei drumului, eu rămăsei pe lângă propunerea mea.

„Abia ajunserămă într'o păduri de maslini, când poticnindu-se asinului meu, 'şî frânse ună picioră. Conducătorulă meu era desperată, si până când se duse elă după ajutoră, mē hotărâsi se mē întorcă pe josă acasă, deôrece începă se insereze. Nu merseii multă pe poteca acêsta, când observai, că mē rêtăciamă si cu câtă mē afundai mai tare printre stâncile si maslinii aceştia, cu atâtă înţelesei mai bine, că nu voită ajunge acasă astă sêră, decă nu voită găsi ună călăuză. Stâncile erau pustii, nu vedeamă nică o casă, nică ună drumă, si auđiamă numai ciocănitulă melancolică ală gheunbei si la piciorile mele

sgomotulă mărei! În sfăşită ajunsei intr'o poeniă, unde spre bucuria mea vêđui păsândă o turmă de capre, pe când ună păstoră bêtănă şedea răđimată de o stâncă si — lucru curios — era oufundată în cetirea unei cărţi. Era ună bărbatū bine făcută, cu părulă si barba albă ca nêua, cu o pălăriă cu vêrfulă ascuţită si cu manta ruptă si era aşa de oufundată în cetirea sa, de bunăsemă interesantă, încâtă nu mē observă, decătă când eramă forte aprôpe de dênsulă. Atunci sări în susă o vicioane ca rară la bêtăni, si făcând o mişcare, ca si când ar fi voită se caute o armă.

— „Te temă de mine, moşule?“ întrebă eu.

— „Eu nică-odată nu mē temă!“ dîse elă cu mândriă scrutându-mē cu privirea.

— „Poţi ceti?“ dîsei eu, ca sê-lă îmblândescă. „Rare se găsesce ună păstoră care sê scie ceti.“

— „Eu sciu mai multă decătă atătă!“ rêsponse elă, cu o întonare deosebită si închise cartea.

— „Este vre-o istoriă sfântă?“ continuai eu, mirându-mē de ţinuta sa.

— „Da, istoria unui sfântă ală po-

porului, unui martiră după cum suntă toţi sfinţii,“ dîse elă cu o espresiune melancolică.

— „Luă cartea si ceti titlulă: „La storia di Masaniello“, tipărită cu litere roşii si cu ună portretă ală renumitului conducătoră ală poporului. Era o tipăritură veche din secolulă ală şapte-spredecelea.

— „A fostă mare bărbatū,“ dîsei eu dându-i cartea îndărăt: cunoscamă cultulă Neopolitaniloră pentru Masaniello.

Păstorulă clătina din capă, êr ochi începă a-i luci.

— „Nu Escelentă“, rêsponse elă. „Era aprôpe sê devia ună mare bărbatū, însă nu a devenit. Şi-ar fi putută pune pe capă o coronă, însă o perdă în noroi. Noroculă a fostă mai mare ca elă si acêsta fū nenorocirea sa. Acêsta e în puţine cuvinte părerea mea despre Masaniello.“

„Trebuia sê admiră judecata acêsta clară si sigură, la care nu mē aşteptam. Elă însă işi băgă cartea în traistă, flueră caprele si dîse scurtă:

— „Ce potescă?“

— „M'am rêtăcită si aşi dori sê am

ună călăuză până la Sorrent“, rêsponseu eu.

— „Acêsta va fi cam greu acum“, dîse elă. „Oamenii încă nu s'au întorsă dela lucru, êr păstorii nu-si potă părăsi caprele; dêr aşteptă puţină potă ită voiu ajuta.“

„Elă se întorse cãtră stânci si scose o fluerătură printre degete.“ Era ună sunetă jalnică, si în momentulă acela apărură ca din pământă doi bărbăi cu o înfăţisare sêlbatică si respingêtoare.

— „Mână caprele acasă, Beppino“, dîse bêtănulă, si-i dete băta. Înteu si şopti celuilaltă câteva cuvinte la ureche, apoi se întorse cãtră mine, đicându-mi: „Te voiu insoţi, decă te vei mulţami cu ună bărbatū slabă ca mine. Drumulă duce la stânga.“

— „Merserămă amêndoi o bucată de vreme în tăcere, în fine dîse elă:

— „Prin ce întemplare ai ajunsă într'ună locă atâtă de pustiu, unde cam rară umblă străinii. Nu te temă de Pillone si de banda sa?“

„I-am istorisită nenorocirea întemplată cu măgarulă, adăugândă încă, că suntă ună sêrmană artistă, care n'am a

și sufletul la solidaritatea și programul nostru național!

N'amă sciut nimic până acum și nu suntem în stare nici acum a înțelege cum s'ar pute împărți lupta noastră în părți și cum ar pute numai o parte să fiă „teme-iul celorlalte“.

Ear în ce privește fapta Archieșilor noștri în camera magnaților, în afacerea Kiședovurilor, am lăudat'o și noi ca o faptă bună, d'er n'amă pus'o sub raportul „mândriei“, ci sub acela al datoriei naționale; și în consecință am găsit, că prelații noștri împreună cu organele lor de publicitate „*in efect*“ nici datoria nu și-au împlinit'o pe deplin în chestiunea cea mare și gravă a asilelor de copii.

Etă d'er câte cestiuni a atinsu d-lu Babeșu cu câteva trăsături de penă în scrisoarea sa amintită; cestiuni controversate și încă puțin clarificate în sinul partidului nostru; cestiuni pentru a căror multumitoare deslegare muncim cu toții de dec' de ani bine știind, că dela ea atâră consolidarea noastră națională și succesul în luptele noastre pentru egala îndreptățire.

Intru cât d-lu Babeșu se gândesc la această consolidare și la acest succes accentuând stăruințele prelaților noștri și ale confrăților dela foile bisericești politice din Sibiu și Blașiu pentru școală, cultură, deșteptarea și redicarea poporului român, n'avem nimic de obiectat, și suntem gata totdeauna a recunoște meritele adevărate ale tuturor, cari cară cu sîrguință și cu modestia petri și petricele pentru marea clădire a culturii noastre naționale.

D'er amă dori ca d-lu Babeșu să nu trecă cu vederea o împrejurare de mare importanță. D-sa ca bărbat, care nu numai pe tărîmul politic național, ci cu deosebire pe tărîmul bisericesc se distinge prin zelul și activitatea sa neobosită, negreșit este în pozițiune a cunoște însemnătatea reală a memoratelor stăruințe, d'er nu credem, că se va încumeta a susține, că aceste voru pute să aibă vreodată succesul deplin dorit, decă nu se voru pune în strînsă consonanță cu stăruințele generale seu — ca să întrebuițăm cuvintele d-sale

— decă nu se voru angagia cu toții în totală solidarității naționale.

De aici urmăz, că d-lui Babeșu, care representă într'o persoană pe bărbatul bisericesc și pe celu național, nu i-a fostu permis de a face declarațiile din scrisoarea de mai sus numai cu privire la „partea“ bisericescă a luptei noastre naționale, ci într'unu moment, când toate privirile erau ațintite asupra d-sale, în urma votului comitetului nostru central, trebuia să țină sémă în prima linie și de cealaltă „partea“ politică a acestei lupte și să nu dea nici celui mai micu privilegiu de a se crede, seu de a se bănui măcar, că ar vrea să le confunde pe amândouă.

C'unu cuvânt, d-lu Babeșu nu trebuia să uite că calitatea sa politică prevalază în cazul de față calitatea sa bisericescă-școlară și că prin urmare votul de încredere, ce l'a primitu dela comitetul partidei naționale ca președinte al său, încă nu-lu imputenicesce, ca d-sa să dea la rëndul său indirectu unu votu de încredere prelaților noștri și foilor noastre bisericesco-politice, abstracțiune făcêndu cu totul dela aceea decă și încât aceștia l'ar merita seu nu.

Ne-amă simțit datorii a face aceste observări la scrisoarea amintită a d-lui V. Babeșu, fiindu-că stăruind sinceru pentru susținerea neștirbită a solidarității naționale, trebuie să fim geloși pe păstrarea autorității comitetului nostru și voim să se evite chiar și aparițiunea unei neclarități în raporturile lui cu președintele seu; trebuie să dorim și să voim tôte acestea mai ales în nisce momente, când vedem că neghina intrigei s'a viritu între noi și „limbile de șerpe“ sunt gata de a exploata ori-ce neclaritate pentru a lovi în „încrederea și solidaritatea internă a luptătorilor.“

D'er amă fostu datorii a face aceste obiecțiuni respectuoase președintelui comitetului nostru național și față cu publicul nostru cetitor, căci credem, că acestu public al unui organ, care stă în castrele comitetului, are cel puțin atâta dreptu de a fi lămurit, ca publicul cetitor al „Telegrafului Român“, care fôia dice, că stă în afară de castrele comitetului nostru.

Incheiând rugăm pe d. Babeșu, ca ținêndu sémă mai ales de pornirile triste din timpul din urmă, cari din norocire sunt de unu caracter individualu, să fiă mai cu băgare de sémă în enunțările sale și să rămână înainte de tôte la obiectu.

CRONICA POLITICĂ.

— 28 August (9 Sept).

— Diarul „Budapester Tgbt“ comunică, că în guvernul unghuresc se voru face mari schimbări. Se dice, că guvernatorul din Fiume, contele Augustu Zicky va dimisiona nscurtu timpu din postul său și ca succesoru al său e designat un membru al actualului ministeru unghuresc, contele Andrei Bethlen. Contele Bethlen, după cum anunță „Budapesti Hirlap“, a dovedit o deosebită dibăciă, referitor la înțelegerea pacifică între naționalități, încă în timpul când nu intrase în cabinet, așa încât se așteptă ca activitatea sa în Fiume să fiă totu așa ca cea din Ardealu, când era comite șasesc. Până acum nu se scie cine va fi succesoru lui Bethlen, ca ministru de agricultură. Se vorbește că va fi contele Stefan Karolyi. Nici ministru de honveți br. Fejervary, dice numita fôia, nu va mai ține multu portofoliul ministerialu.

— Din Goepricz se telegrafază cu data de 6 Septemvre, că împêratul Germaniei, regele și prințul de Saxonia au mersu din Schwarzenau acolo spre a da o vizită arhiducelui Albrecht. De față erau și arhiducii Vilhelm și Raynold. Cu ocasiunea acestă s'a dat un dejun de 165 tacâmuri, la cara arhiducele Albrecht „în numele officierilor austro-ungari prezenti își exprimă bucuria de a pute saluta în mijlocul lor pe doi monarhi aliați cu împêratul nostru. Trăescă împêratul germanu, regele Prusiei! Trăescă regele Saxoniei! Trăescă armata germană care veghesă!“ Impêratul Vilhelm a răspuns, mulțămindu Alteței sale imperiale, precum și împêratului care a avut bunăvoința de a-l invita la manevrele unei părți din armata sa. Elu „este pînă de adevărată satisfacțiune, aflându-se în mijlocul soldaților bravi austriaci, între camerații sei. Își termină toastul cu cuvintele: „ridică păharul în sănătatea Impêratului, a Alteței Vostre imperiale, și a armatei! De trei ori Vivat!“

Impêratul Vilhelm a conferit cordonul Vulturului roșu arhiducelui Albrecht și a împărțit numeroase decorațiuni generalilor. Doi comandanți de corpur au primitu portretul Impêratu-

lui în mărime naturală într'unu cadru bogat.

— După ce monarhii au petrecut împreună cinc' zile integri, împêratul Germaniei a plecat din Schwarzenau în ziua de 7 Septemvre. Cu ocasiunea despărțirii s'au rostitu două vorbiri de mare însemnătate politică. Maiestatea Sa Franciscu Iosif accentuă în vorbirea sa, că elu tocmai așa, ca și împêratul germanu, dorește să susțină pacea; decă odată înse ar veni tréba la arme, atunci de sigur ambele armate voru scie se stee victoriosu la postul lor. La asta, împêratul Germaniei multumi pentru ocasiunea oferită lui de a asista la manevrele armatei monarhiei aliate. Decă va fi de lipsă, armatele voru lupta împreună umêru la umêru. In fine împêratul germanu lăudă armata.

După acestea domnitorii plecară călărî la Allensteig, unde împêratul germanu era așteptat de unu trenu separat. Aci se îmbrățisară de trei ori și se sêrutară de repeșite ori, după cari împêratul germanu plecă spre München.

— Diarul „Montagsrevue“ scrie următoarele: Deocamdată nu se va publica nimic despre cuprinsul și tendința conferenței dela Schwarzenau între Kalmoky și Caprivi, d'er se voru aduce la cunoștința publicului câteva schimbări importante în corpul diplomatic al Austro-Ungariei și Germaniei. Se crede în mod pozitiv, că serviciul politic de informațiune, celu au ambele imperii în Orientu, nu e pe deplin îndestulit, cu atâtu mai vîrtos, fiindcă Rusia face acum schimbări importante în personalul corpului consularu.

— Telegramele din Constantinopolu aduc deslășiri în chestiunea Dardanelor. In cercurile politice de acolo se crede adecă, că Turcia nu a renunțat dela drepturile ei asigurate prin tractatul dela Berlinu, decă a concesiun duoru vapore rusesci se trecă prin strîmtórea Dardanelor. Ba tocmai prin chestiunea vaporului Kastrova, Pórtă crede a fi dovedit, că ea are dreptul indiscutabilu de a împedea trecerea prin strîmtóra a fiă carui vaporu, ce nu pluteste sub stindardu comercialu, și tocmai prin casul acesta a voit se constate, că ea ține sémă de dreptul ei și că în viitoru va procede astfel cu tôte vapore cari voru se trecă în contra dispozițiilor legii. Prin explicațiunile acestea Pórtă a voit se prevină imputărilor ce eventualu i-s'ar face, că ar voi se renunțe dela drepturile ei asigurate de puterile europene. E dreptu, că în timpul din urmă Pórtă a făcutu o convențiune nouă cu Rusia, d'er în acesta nu i-s'a oferit Rusiei de-

mă teme de nimic, fiind că Pillone nu se va osteni să mă jefuescă.

„Nu dice acesta“, răspuse tovaresul meu cu unu suris semnificator. „Pillone prețuesce fôrte multu arta; elu însuși a fostu odată pictor.“

— „Intr'adevêru?“ răspuse eu jumătate surprinsu, jumătate batjocuratoru. „Ce credi, că pôte fi elu în regiunile acestea, când dela Massa până la Sorrent sunt numai gardiști și gendarmi?“

„Bătrânul făcu din umeri.“

— „Te-ai întêlnit vre-odată aici de-asupra cu vre-unu gendarm?“ mă întrebă elu cu batjocură. „Te voru pute mântui toți gendarmii din lume, decă te-ai întâlni în momentul acesta cu Pillone? Ce e dreptu, pe drumurile de țară sunt destui gardiști și gendarmi. D'er Pillone nu e unu tâlharu de drumuri.“

— „D'er ce este elu?“ întrebai eu.

— „Unu rege“, răspuse bătrânul cu mândriă. „Acolo, unde mirtul își desfășără ramurile sale cele verzi, și unde încep pădurile, acolo începe nemărginita împărăție a lui Pillone. Veți acele creste îndepărtate ale munților, ce treptat se înalță până dispară în culmile Apeninilor? Acesta este împê-

rația nemărginită a lui Pillone, acolo trăese poporul seu, acolo domnesce elu cu putere neștermută. Decă móre elu, își va denumi succesoru; și în totu momentu se va găsi cineva, care să pôta stăpani vasta sa împărăție, numai să aibă curaj și talentu la acesta.“

— „Nu credi“, dizei eu, „că Piemontezii voru pune capetu epidemiei acesteia, care deja din evul mediu bantue Italia? Sub Victor Emanuel nu va merge ea pe timpul Bourbonilor, cari erau fôrte indulgenți față de bandiți.“

„Bătrânul ridică capul cu mândriă de părea, că e mai tănêru cu douêdec' de ani.

„Piemontezii!“ repeti elu cu o căutătură plină de dispreț. „Cred d-ta. că ne pasă nouă de Piemontezi seu că avem de gându să ascultăm de ei? Ei sunt nisce venetici în mijlocul poporului nostru, tirani, ca odinioară Spanioli. Nouș sarcini, nouș biruri, nouș legi și nouș miserii! Lasă să vie vreodată Victor Emanuel în mijlocul nostru, să caute adăpostu la noi — nici o mână nu-i va întinde o bucată de pâne. Nimenea nu-i va stâmpăra setea, nici coliba cea mai miserabilă nu se va deschide, ca să-lu adăpostescă de frigul

noptei!

„Din contră lasă să vină Pillone celu proseris, pe care Piemontezii ilu numesc tâlharu și banditu, uitându ei înșiși, că au jefuitu locurile, pe unde au căleat! In totu locul va găsi amici, în totu locul locuință și hrană! Chiar și celui mai sêrmanu qileru va împărți pânea cu dînsul, er unde va dormi elu acolo voru fi sute de băbați ca să-lu apere și să-lu ocrotescă. De aceea ilu numescu pe Pillone, regele munților; Victor Emanuel pôte să-și țină pentru sine orașele și văile!“

— „Cunosci fôrte bine istoria lui Pillone, bătrânule.“ dizei eu, cercându să țiu pasu cu tovaresul meu, care în decursul violentei sale vorbiri își iuți mersul, și acum mă purta printr'unu chaos de stânci, cari nu-mi erau de loc plăcute: „Trebuie că l'ai vădutu pe Pillone și trebuie că-i cunosci bine viața, fiindcă imi spuneai chiar, că a fostu pictor?“

„Mai în fiă-care di ilu vădă pe Pillone“, dizei pastorul cu o linisce, ca și când ar fi fostu vorba despre celui mai neinsemnatu lucru din lume, „și nu credu să mai fiă cineva, care să-lu iubescă mai tare decâtu mine. Elu s'a purtat fôrte

bine cu mine, ba chiar mi-a procurat totu, ce posedă acum, și în ceea ce privește viața sa, cu greu vei mai pute găsi unu om, care să o scie mai bine ca mine.“

— „Nu esci, pôte, tatăl seu?“ strigai eu surprinsu.

— „Nu“, răspuse pastorul. „Tatăl lui Pillone a murit de multu, eu însă l-am rădătu de multeori pe Pillone și astfelu îi sciu bine istoria vieții sale.

— „Așa credu, că mi-o vei spune și mie“, observai eu. „M'ar interesa fôrte multu să cunosci viața și faptele sale.

„Decă îți voit istoria tôte câte le sciu, îți voit fi supărăciosu“, răspuse elu cu unu zimbetu pe jumătate ironicu. „Cum l'ar și putea interesa pe un străin istoria vieții unui bărbat, pe care în interiorul seu ilu ține de un banditu, și viața căruia nu o pôte înțelege, fiindcă nu cunosc însușirile și viața poporului în mijlocul căruia a crescutu acestu bărbat. D'er decă-ți va face plăcere, îți voit istoria de scurtu, ce la făcutu pe Pillone aceea ce este elu acum — și cu acestă trebuie să te mulțamești.“

(Va urma).

cât numai nise concesiuni de puțână importanță, la care Rusia era în dreptul să se țină pe temeiul raporturilor ei geografice. Despre natura acestor concesiuni însă, Pôrta nu a dat până acumă nici o lămurire cabinetului european.

—Diarul „Newjork Herald” a primit o telegramă din Shanghai, în care se anunță, că plebea chineză din *It-Chang* au dărămat consutul britanic, edificiul școlii și institutele pentru orfanii ale surorilor franceze de caritate, precum și alte edificii europene. Canoniera franceză „Aspic” a plecat din Kin-Kiang la *It-Chang*. Causa turburărilor, se știe, că este împrejurarea, că un copil chinez a fost răpitu de lângă părinții și a fost dus, de o persoană necunoscută, într-o mănăstire.

SCIRILE ȔILEI.

— 28 August. (9 Sept.)

Excursiune maghiară la Agram. Reuniunea industrială ungurească, împreună cu camera de comerț și industria din Budapesta vor aranja o excursiune mai mare la expoziția din Agram. Excursiunea se va face la 26 Septembrie cu tren separat. „Egyetértés” speră, că această excursiune va paraliza manifestațiile anti-maghiare din Agram și va fi „o imponentă manifestație a strînsei alipiri dintre națiunea maghiară și cea croată.” — *Risum teneatis!*

Recrutarea în Rusia. In decursul anului curent s'au recrutat în Rusia, 262,400 oameni, dintre cari 46,000 evrei. In anul trecut s'au recrutat d'asemenea același număr de oameni.

Concertul lui Iulius Schmidt dat aseră în sala hotelului central a reușit peste așteptare de bine. D-lu Schmidt are un bariton foarte simpatic, vocea lui e de o mare dimensiune și ce e mai frumos este, că cântă foarte curat și nu se observă nici căir v'r-un ton fals. Programul și l'a compus d-lu Schmidt mai mult din frumoșele și renumitele balade ale lui C. L. Löwe, dintre cari mai bine i-a reușit „Der Mummelsee” și „Archibald Douglas”. Dintre cântece cântate cu mult efect un cântec ce l'a adaus la aplausele publicului: „Unter dem Holunderbaume” de Schön și cântecul spaniol de Dessauer. Publicul a fost foarte mulțumit și a aplaudat sgomotos.

Musica crășănească va da mâne, Joi un concert în sala hotelului „Europa”. Celistul Stefan Lazar, va cânta solo pe cello „Siciliana” de Pergolesi. Inceputul la 7^{1/2} ore sêra.

Pelegrinagiu la Roma. Programa pentru pelegrinagiu în 26 Septembrie a. c. dela Budapesta la Roma, e gata. Conform acesteia programe pelegrinii vor pleca în 26 Septembrie la 12^{1/2} din Budapesta (gara centrală) cu un tren separat via Dombóvár la Fiume, de acolo cu un vapor separat la Ancona, și de aici cu tren separat la Roma. Pentru pelegrinagiu acesta se vor da două feluri de bilete tour și retour și adică 1) din Budapesta la Dombóvár, Fiume, Ancona, Roma și înderăt totu pe aici. Pretul acestor bilete incl. cu aprovizionare pe 5 zile în Roma, este pentru cl. I. 96 fl., II cl. 77 fl. 2) dela Budapesta la Roma și înderăt prin Florența, Veneția, Cormons, Trieste, Fiume, Dombóvár la Budapesta. Pretul incl. aprovizionarea pe 5 zile în Roma cl. I. 130 fl., cl. II. 100 fl. Biletele aceste tour și retour au valere pe 60 de zile. Informațiuni se pot lua până la 15 Septembrie, Fahrkarten-Stadtbureau, Strada vâmei Nr. 11.

Nouă manifestațiuni croate.

Din Fiume au plecat la expozițiunea din Agram 364 de Croați. La gara din Agram ei au fost

intâmpinați de reprezentanța orașănească, în numele căreia îi binevenți primarul orașănescu. In numele Croaților din Fiume vorbi deputatul Barčić, care — după împărțirile unei telegramme din Agram — dișe între altele:

„Noi, Croații fimeni, dorim mai vârtos să dăm dovești lumii, că din Fiume n'a peritu patriotismul croatu, ba încă elu cresce și se dezvoltă mai departe în totu puterea lui; vrem să dovedim, că legătura aceea de naționalitate, care în modu indivisibilu legă orașul Fiume de scumpa patriă croată, nu s'a slăbit. Trăiescă strălucita noastră capitală, trăiescă pomposulu Agram!”

După Barčić vorbi deputatul austriacu Spincici în numele Croaților istrieni.

„De multu timp contrarii au voit” — dișe el — „să ascundă sfântulu adevêru, că în Istria se află Croați. Acum însă au deșteptat în noi conștiința croată și am venit, ca să vă dovedim voue, că noi vă iubim pe voi și iubim principiile acelea mari, cari pe toti de-o potrivă ne însufleșesc. Trăiescă Croația unită, liberă și mare!”

Pe lângă Croații din Fiume, au mai sosit la Agram vre-o 25,000 de vizitatori. Jumătate dintre aceștia sunt țerani din provinciă. Au mai sosit și 1200 de Sloveni, cari de-aseenea au fost intâmpinați la gară din partea primarului orașănescu Amrus, care în vorbirea sa îi asigură, că „acești sânge curge în Croați ca și în frații lor Sloveni, acești curgetu îi însufleșesc și aceași dorință se exprimă dișnicu pe buzele lor: dorința libertății fraților Croați și Sloveni.”

La acesta a răspuns președintele reuniunii de cântări din Laibach, declarându, că: „Slovenii totdeauna au considerat pe Croați ca frați ai lor. Libertatea și prosperarea Croației este libertatea și prosperarea Slovenilor.”

Cu tren separat au sosit la expozițiune număruse reuniuni, corporațiuni și privați din Craina, Stiria și Trieste. Intre oșpetii din Istria se află mai mulți deputați austriaci, cari împreună cu deputații croați se vor consulta asupra situațiunei politice a Croaților.

„Pester Lloyd” și comitetul nostru.

Organulu guvernamentalu se exprimă asupra votului comitetului nostru prin următoarele expectorări, la cari vom reveni:

Compatrioții noștri de naționalitate română au început să aibă tēmă de amicii lor bucureșeni și după o confătuire îndelungată au hotărît, ca să refuse pur și simplu curatela ce li se insinuă din Bucureșci. Sinceru vorbindu, nu putem tocmai să-i lăudăm pentru această hotărere. A fost un simplu act de prudentă politică, în contra căruia observăm numai atata, că este datat numai de ieri. De ani întregi se șiesc cei din Bucureșci, să compromită în ochii patrioților unguși pe Românii „noștri”. O scriere agitătoare urmăz după alta, fără ca în sinulu partidei naționale române să se facă ceva serios pentru desaprobarea lor. Memoriulu de anul acesta alu așa numitei tinerimi universitare bucureșene, care amestecă unu grăunte de adevêru, cu mări de minciună și calumniă; comitetulu din Sibiu n'a făcutu nimic însemnat pentru a infiera acestu memoriu, care nu conține decăt minciuni. Profesorulu Moldovău Gergely, care consideră de demn pentru răspunsu acestu pamphletu alu tinerimei bucureșene de bună speranță, nu este membru al partidei naționale române; și cumcă tinerimea universitară ungară s'a grăbit în zelul sêu patriotic, de-a informa mai bine Europa in-

dusă în erore asupra asuprirei naționalităților în Ungaria, ei l'a acesta comitetulu executiv din Sibiu este de sigur nevinovat.

Acesta s'a văduțu silitu dișele aceste să facă o declarațiune, deorece s'a anunțat din Bucureșci scirea irredentistă imbucurătoare, că președintele lui și fostulu deputat în dietă Vincențiu Babeșu ar fi apărut în Bucureșci, ca să ceră dela omenii de stat de acolo o îndrumare pentru atitudinea Românilor din Ungaria. Acastă scire a cuprins în sine din punctu de vedere alu oțățeniei maghiare unu așa mare delictu politicu, încăt e ușor de esplicat, că Românii „noștri” nemulțumiți nu vréu să fiă nici ei, nici conducătorulu lor sub această acuză împovătoare. Ruperea de cătră irredentistii bucureșeni, ne-ar produce însă numai atunci mulțămire, decă ar fi așa de sinceră și serioasă, cum ne-ar plăce s'o vedem, și decă ruperea de cătră vatra agitațiunilor din Bucureșci ar însemna tot-odată și o alăturare la ideea patriotică de stat, ceea ce „durer” totu nu se întâmplă încă.

Noi credem, că decă vre-unu elementu n'a fostu desamăgitu, prin desbateră de trei luni asupra administrațiunei de stat, apoi acela a fostu de siguru partidele nostre naționaliste. Căci acestea au auditu de nenumerate ori atât din partea guvernului, cât și din partea șefilor partidei guvernamentale asigurarea, că unul din motorii principali pentru introducerea administrațiunei de stat în comitate, a fostu crearea posibilă de a căștiga inteligența naționalităților și pentru serviciulu administrativu.

Noi credem, că asemăn asigurări spontanee din partea guvernului, ar fi trebuit să deștepte în opoziția națională unu resonetă cu atât mai amicală, cu cât nu era nici o îndoielă în aceste promisiuni. Ba împrejurarea, că guvernulu în trei comitate de graniță importante transilvănene a numit ca șspani trei bărbați de încredere ai Sașilor, cari de sigur vor aplica legea naționalităților într-unu modu suportabilu pentru naționalităști, dișem această împrejurare, ar fi trebuit să-i îndemne pe compatrioții români, să încerce, decă n'a venitulu timpulu pentru aplanarea plângerilor lor și decă s'ar afla și pentru ei unu modus vivendi.

Domnii dela „comitetulu executiv centralu alu partidului naționalu român” n'au aflatu însă de trebuinciosu, de a căuta o astfel de apropiere; ei s'au mulțumit cu aceea, de a lăsa să fiă reprezentați în dietă prin Ludovicu Mocsáry, și deorece președintele lor s'a dus la Bucureșci și a avut convorbiri cu somitățile politice de acolo, ore ce putea să pară mai probabilu, decăt că V. Babeșu n'a avut numai convorbiri cu somitățile din Bucureșci, ci că a căutat să primască dela ei și o direcțiune? Ei, ne bucurăm, cumcă acesta presupunere lășită întâiu peste munți, — ceea ce trebuie să constatăm — a fostu cu totul neîntemeiat. Inș bucuria noastră se turbură prin faptul, că abstenența și pasivitatea Românilor pe întregu tere-nulu politice din patriă, ne șiesc să rămânem ca și înainte în fața lor cu arma în mână.

Memoriulu studenților maghiari și studenții germani din Praga.

Acum vre-o trei săptămâni se putea citi în diarele maghiare o notiță, în care se știe, că studenții maghiari au primitu o scrisore, ca răspuns de primirea memoriului maghiaru, de la studenții din Praga, în care scrisore „sunt multe plângeri contra Cehilor”. După oici dișele acelești diare publicau altă notiță, în care se știe, că studenții germani din Praga n'ar fi lăsat cunoscința de memoriulu românesc, și că ei în întâia lor scrisore „n'au făcutu nici o vorbă de suferințele lor din partea Cehilor”. Așa d'eri studenții germani din Praga rectificau o minciună a studenților maghiari, accentuându, că ei nu s'au plânsu contra

Cehilor, de orece asociațiunea lor nici nu face politică. D'eri Maghiarii rectificând la cererea studenților germani minciuna dinteu, mai dișu că studenții germani din Praga ar fi judecatu „că memoriulu maghiaru e astfel redactat încăt simpatiele în această cauză să fiă pe partea maghiarilor.” Curioș de a afla adevêrul din minciunile ungurești, studenții români au adresat o scrisore și un trimis și memoriu studenților germani din Praga, în care li felicită pentru rezervă cu care au judecatu memoriulu maghiaru.

Studenții din Praga, răspund mulțămindu călduros Românilor, pentru memoriu și pentru scrisore. Declară că ei nu pot în puterea statutelor să facă politică.

„Impedecăț din cauza multelor lucrări de a răspunde prețuitei d-vostre scrisori din 18 c., vă răspundem cu cea mai mare mulțămire abia astăzi, de primirea amicalei vostre scrisori și a memoriilor. Am depus cu plăcere 2 exemplare ale memoriului vostru în biblioteca noastră...”

Nefindu în pozițiune de a răspândi o broșură politică, noi am refuzat răspândirea memoriului buda-pestan.

Ecă a doua minciună ungurească. Studenții germani din Praga, pună apoi la dispozițiune studenților români, o seriă de adrese ale societăților studențesci din Praga, ei își exprimă „sincerile lor mulțămiri pentru sentimentele amicale”, pe cari le-au arătat tot-deuna Românii poporului germanu.

Dare de sêmă și mulțămită publică.

Becleanu (S.-Doboca), Augustu 1891.

Cu ocaziunea petrecerii românesci din Becleanu, dela 8 Augustu st. n., aranjată în favorul S. Bisericii și a școlii române gr. cat. din locu, au incurșu din taxele de intrare sêra la casă 77 fl. Din colectele benevole și suprasolviri 59 fl. 70 cr. D'eri următorii marimoși P. T. D-ni.

Frații Negruțiu 50 fl. (cinc-deci florini); M. gn. d-nu Alexandru Erdös, canonicu în Gherla 2 fl. 50 cr., Ioanu Cosma proprietaru și cancelist advoc. în locu 1 fl., Petru Mureșianu Șireganulu 1 fl. Simeon Moldovanu, învățatoru pensionatu în locu 1 fl. Dr. Emiliu F. Negruțiu medicu 2 fl. A. Bencsik pretoru în locu 50 cr., Szabó Katinka esp. post. în Chiuză 1 fl. V. Rebreanu învățatoru în Majeră 20 cr., Ilie Mircea, pantofaru în locu 50 cr., Suma venitelor din taxe colecte și suprasolviri face 136 fl. 70 cr. spese 59 fl. 82 c.

Venitulu curatu face 76 fl. 88 cr. în favorulu bisericii și alu școlii, cari s'au predat curatorului raționante Vasileica Morariu spre păstrare.

Pentru sprinjalul moral și material încă-odată exprimăm mulțămirile nostre căldurose d-lor de mai sus și deschilinitu on. Frații Negruțiu.

Pentru comitetulu parochialu rom. gr. cat. din Becleanu.

Președinte Curatoru raționant. Gregoriu Pușcariu, Vasileica Morariu, parochu și protopopu.

membru în com:

Ioanu H. Boteanu.

NECROLOGU.

Elena Iancu n. Coloș, soția d-lui Iosif Iancu, proprietaru în Săcărămbu, a răpăst în 5 Septembrie n. c. în anul alu 48-lea alu vieții și alu 24-lea alu căsătoriei. O deplânge întristatulu soțu cu 7 fi ai sei.

Elena Popu n. Varga, soția d-lui Teodoru Popa, învățatoru român gr. or. în Chelmacu, a răpăst la 22 Augustu v. c. în anul alu 36-lea alu etății și alu 19-lea alu căsătoriei, rămânendu în urma sa 5 copii orfan.

Fiă-li țerăna ușoră!

DIVERSE.

Cele mai tari animale. Până acumă se credea, că insectele dispun relativu de o putere musculară mai mare. Celebritatea sborului insectelor e de 30 de ori mai mare ca a passerilor, ăr insectele alergătoare percură relativu o distanță ore-care de 50 de ori mai iute decăt cei mai bun ogari. Unu naturalistu americanu înse a constatat, că puterea musculară a pescilor întrece pe ale tôte animalelor vițuitoare. Cărcariulu (scualu, pece de mare) înoță cu o celeritate atât de mare, încăt progresându în liniă drăptă, ar percurge în 14 dișejur-impăjur întregu pământulu.

Proprietaru:

Dr. Aurel Mureșianu.

Redactoru responsabilu interimalu:
Gregoriu Maioru.

Cursul pietei Braşov.

din 9 Septembrie st. n. 1891.

Bancnote românești Comp. 28	Vând. 9.81
Argintul românesc "	" 9.27
Napoleon-d'or "	" 9.31
Lire turcesc "	" 10.51
Imperial "	" 9.49
Galbin "	" 5.45
Scris. fonc. „Albina” 6%	102.—
" " " 5%	99.50
Ruble rusesc "	120.—
Mărci germane "	57.—
Discontul 6—8% pe an.	

ostu ungare [1-ma emisiune]	—
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostu ungare [2-a emisiune]	—
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostu ungare (3-a emisiune)	112.—
Bonuri rurale ungare	89.30
Bonuri croato-slavone	104.70
Despăgubirea pentru dijma de vinu unguresc	—
Imprumutul cu premiul unguresc	140.—
Losurile pentru regularea Tisei și Seghedinului	130.25
Renta de argint austriac	90.75
Renta de hărtia austriac	90.90
Renta de aur austriac	109.75
Losuri din 1860	136.75
Acțiunile băncii austro-ungare	1011.—
Acțiunile băncii de credit ugar.	326.50
Acțiunile băncii de credit austr.	277.—
Galbeni împărătesci	5.56
Napoleon-d'or	9.31 ¹ / ₂
Mărci 100 imp. germane	57.55
Londra 10 Livres sterlinge	117.20

Cursul la bursa din Viena.

din 8 Septembrie a. c. 1891

Renta de aur 4%	103.—
Renta de hărtia 5%	100.50
Imprumutul căilor ferate ungare aur	115.75
dto argint	97.80
Amortisarea datoriei căilor ferate de	

Avisu d-lorū abonați!

Rugăm pe d-nii abonați ca la reînnoirea prenumerațiunei să binevoiască a scrie pe cuponul mandatului postal și numerii de pe fâșia sub care au primitu diarul nostru până acuma.

Domnii, ce se abonează din nou, să binevoiască a scrie adresa lămuritu și să arate și posta ultimă.

Totodată facemū cunoscutu tuturorū D-lorū abonați, că mai avemū din anii trecuți numeri pentru complectarea colecțiunilorū „Gazetei“, precum și câteva întregi colecțiuni, pentru cari se potū adresa la subsemnata Administrațiune în casū de trebuință.

Administraț. „Gaz. Trans.”

Brassó vármegye igazoló választmányától.

Sz. 1—1891

ig. vál.

Az 1886 évi XXI t. cz. 28 §-a értelmében a törvényhatóság igazoló választmánya által a m. kir. adóhivatal kimutatása alapján az 1892-ik évre összeállított

Névjegyzéke

Brassó vármegye legtöbb adót fizetőinek.

Sorszám	Név	Foglalkozása	Lak-helye	Az egyszerű vagy kétszeresen számlított adó.		Az 1886 évi XXI t. cz. 26 §-a értelmében eszközölt kétszeres adóbeszámítási jogcíme.
				frt.	kr.	
1.	Czell Károly	gyáros	Brassó	5284	20	gyógyszerész jogtudor
2.	Dr. Czell Vilmos	"	"	3896	46	
3.	Czell Frigyes ifj.	"	"	2426	99	ip. kamarai tag.
4.	Königes János	iparozó	"	2295	70	
5.	Czell Frigyes ids.	gyáros	"	2291	25	
6.	Plekersfeld József lov.	tökepezés	"	2881	68	nyug. kuriai bíró orvos
7.	Dr. Fabritius József	orvos	"	1586	—	végzett gazda
8.	Iekel Vilmos	szesz finomvító	"	1557	60	ip. kamarai tag.
9.	Copony Márton	gyáros	"	1490	32	"
10.	Fleischer Mihály	mészáros	"	1313	59	"
11.	Müller Gyula	kereskedő	"	1177	—	"
12.	Mayer Jozsef	ügyvéd	"	1161	46	ügyvéd
13.	Kamner Ede	kereskedő	"	1031	50	ip. kamarai tag.
14.	Dr. Bogdán Andor	törvsn. jegyző	"	1020	60	jogtudor
15.	Alexi Teochar	könyvnyomdász	"	1014	30	ip. kamarai tag. jogtudor
16.	Dr. Muresianu Aurel	lapszerkesztő	"	998	24	
17.	Ridely Frigyes	tökepezés	"	974	68	
18.	Langer Tamás	háztulajdonos	"	968	92	ügyvéd
19.	Maager Jozsef	kir. közjegyző	"	934	18	
20.	Korodi Mihály	iparos	"	931	10	ip. kamarai tag.
21.	Ioannides György	háztulajdonos	"	904	33	
22.	Diamandi Manole	kereskedő	"	896	—	ip. kamarai tag.
23.	Schlandt Gottlieb	gyáros	"	835	36	
24.	Dr. Otrobán Nándor	gyáros	"	834	—	orvostudor
25.	Vasadi Jozsef	gabona keresk.	"	832	18	ip. kamarai tag.
26.	Habermann János	sörfőző	"	818	58	
27.	Tartler Márton	magánzó	"	787	57	
28.	Popp B. György	háztulajdonos	"	779	42	
29.	Dück György	ny. törvsn. elnök	"	768	94	törvényszéki eln.
30.	Popovits András	háztulajdonos	"	746	82	
31.	Dräslér Sándor	kávés	"	716	24	
32.	Paul Vilmos	gabona keresk.	"	705	08	
33.	Facrioius Károly	kereskedő	"	701	29	
34.	Duşoiu János	"	"	694	64	ip. kamarai tag. ügyvéd
35.	Nemes Péter	kir. közjegyző	"	681	20	ip. kamarai tag.
36.	Prentner Jozsef	gabona keresk.	"	671	75	
37.	Hiemesch Henrik	mészáros	"	656	79 ¹ / ₂	
38.	Brennerberg Gyula	törvénysz. bíró	"	650	26	törvénysz. bíró szerkesztő
39.	Stenner Ferencz	szerkesztő	"	643	30	
40.	Steriu Constantin	nagybirtokos	"	639	34	
41.	Remenyik István	pénztárnok	"	603	80	
41.	Honigberger Frigyes	magánzó	"	590	72	
43.	Stenner Pál	"	"	588	20	
44.	Puşcariu Jozsef	ügyvéd	"	585	40	ügyvéd
45.	Schmidts Vilmos	"	"	583	56	
46.	Pellionis Frigyes	gabona keresk.	"	580	92	ip. kamarai tag. ügyvéd
47.	Demian Simion	ügyvéd	"	576	48	
48.	Schmidt Albert	magánzó	"	572	75	
49.	Henning Frigyes	"	"	570	86	
50.	Lázár Gerő	kereskedő	"	488	81	ip. kamarai tag.
51.	Weisz Ede	vendéglős	"	483	25	
52.	Zeidner Traugott	mészáros	"	464	75	
53.	Papp István	kereskedő	"	453	77	

Sorszám	Név	Foglalkozása	Lak-helye	Az egyszerű vagy kétszeresen számlított adó.		Az 1886 évi XXI t. cz. 26 §-a értelmében eszközölt kétszeres adóbeszámítási jogcíme.
				frt.	kr.	
54.	Beer Ignátz	háztulajdonos	Brassó	430	83	
55.	Adler Leopold	fényképész	"	425	69	
56.	Teutsch Mihály	szücs	"	417	64	
57.	Ludwig Ferencz	háztulajdonos	"	409	—	
58.	Fabricius Gusztáv	kereskedő	"	350	64 ¹ / ₂	
59.	Seewaldt Rezső	malomtulajdon.	"	335	87 ¹ / ₂	
60.	Safranó János	háztulajdonos	"	312	05	
61.	Safranó Emmanuel	"	"	312	05	
62.	Gyertyánfy Emil	kereskedő	"	378	10	
63.	Adler Jakab	pénzváltó	"	370	50	
64.	Hornung Vilmos	magánzó	"	365	22	
65.	Salmen Frigyes	épitőmester	"	364	94	
66.	Thurul János	strimflis	"	364	79	
67.	Kányeres Károly	szeszfinomító	"	364	68	
68.	Schütz Wolfgang	kereskedő	"	360	31	
69.	Buntuu András	kereskedő	"	359	69 ¹ / ₂	
70.	Socek Ferencz	czipész	"	338	14	
71.	Stamm Traugott	kereskedő	"	337	78	
72.	Bómben György	háztulajdonos	"	334	04	
73.	Nagy István	"	"	332	93	
75.	Miess Lajos	kereskedő	"	324	—	
75.	Czekely Károly	háztulajdonos	"	319	24	
76.	Antal Iános	vendéglős	"	312	55	
77.	Bundschuh Lajos	földbirtokos	"	311	57	
78.	Schwarz András	háztulajdonos	"	308	76	
79.	Binder Frigyes	gabona keresk.	"	304	27	
80.	Ollinger György	kereskedő	"	304	13	
81.	Ieremias György	vendéglős	"	303	—	
82.	Teutsch M. Károly	háztulajdonos	"	302	26	
83.	Schul Iozsef	kereskedő	"	299	53	

PÓTTAGOK.

1.	Péter Mihály	czipész	Brassó	296	75	
2.	Malcher Mór	háztulajdonos	"	294	85	
3.	Eremias Demeter	kereskedő	"	283	50	
4.	Wenzár István	"	"	283	08	
5.	Mátyás József	gabona keresk.	"	282	55	
6.	Miller György	háztulajdonos	"	281	16	
7.	Stefani György	földbirtokos	Földvár	273	40	
8.	Adler I. R.	kereskedő	Brassó	253	62 ¹ / ₂	
9.	Adler I. R. fia	"	"	253	62 ¹ / ₂	
10.	Verzár Lukács	"	"	244	40 ¹ / ₂	
11.	Neustädter Károly	szeszgyáros	"	212	31	
12.	Papp László	kereskedő	"	226	88 ¹ / ₂	
13.	Lamberger Károly ids.	gabona keresk.	"	202	50	
14.	Lamberger Károly ifj.	"	"	202	50	
15.	Streitnerd György	földbirtokos	Földvár	197	40	
16.	László Dénes	kereskedő	Brassó	154	75	
17.	László Gerő.	"	"	154	75	

Mi is azon megjegyzéssel hozzatik köztudomásra, miszerint ezen névjegyzék mai napon kezdve jövő október hó 5-ik napjáig a vármegye főjegyzőnek irodájában ki lesz téve, az igazoló választmány pedig a névjegyzék végleges megállapítása céljából ülését jövő október 5-én és esetleg azt követő napon fogja tartani.—Ez ideig mind azok, a kik netalán ezen névjegyzék ellen felszólamlani vagy az 1886 évi XXI t. cz. 26 §-ában megirt kedvezményt igénybe venni óhajtják, a hivatalos orák tartama alatt a vármegye főjegyző-jénél megjegyzéseiket megtehetik illetve beadhatják.

Brassó, 1891 évi szeptember hó 3-án.

Roll Gyula,

kir. tan. alispán, elnök.

Tompa Sándor,

főjegyző.

660,2—1